№ 10. Warszawa, dnia 15 lipca 1922 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena numeru pojedyńczego 195 mk.; Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki Warszawski, ul. Bielańska 9. Telefon Administracji: 243-35.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

VI.

136.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie obliczania i potrącania podatku dochodowego z uposażeń służbowych.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 91 z dnia 14.VI r. b. N. Pr. B. 3576 podaje się poniżej do wiadomości i wykonania treść rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 2.VI r. b. L. D. P. 420/V, dotyczącego obliczania i potrącania podatku dochodowego z uposażeń służbowych podległych P.P. Starostom urzędników i funkcjonarjuszy niższych. Potrącenia omawiane w poniższem rozporządzeniu, dokonane być winny bezwzględnie poczynając od dnia 1-go lipca r. b. i stosują się zatem do wypłaconych już w dniu 1 lipca poborów lipcowych. O ile potrącenia nie zostały dokonane przy wypłacie poborów na dzień 1 lipca r. b. należy potrącić je pod osobistą odpowiedzialnością P.P. Starostów, od „dodatku wyrównawczego dla cywilnych funkcjonarjuszów państwowych, którego wypłatę zarządza się równocześnie reskryptem L. BG. 1920/I/3 z dnia 3.VII r. b.

Zaznacza się przytem, że rata lipcowa podatku dochodowego winna być obliczona zarówno od wszelkich poborów wypłaconych w dniu 1 lipca r. b., jak i od „dodatku wyrównawczego" (L. BG. 1920/I/3).

Poniżej podaje się treść rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 2.VI r. b. L. D. P. 420/V.

W myśl postanowienia działu II ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232) w przedmiocie zmiany niektorych postanowień ustawy z dnia 16.VII 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym obowiązek potrącania państwowego podatku dochodowego od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, których wysokość obliczona w stosunku rocznym, przewyższa 300,000 mk. u poszczególnego pracownika (art. 25 i 26 pow. ust.) ciąży na władzach, urzędach, jakoteż na instytucjach i przedsiębiorstwach i wogóle na służbodawcach wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenia (część pierwsza art. 28 powołanej ustawy z 4.IV 1922 r.).

Każdy przeto państwowy organ (wojskowy lub cywilny, bez względu na to, czy nim jest władza, urząd, kasa, komisja, czy też instytucja, zakład, zarząd, misja i t. p.), uprawniony do asygnowania względnie likwidowania uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (ewentualnie oddziały rachunkowe, względnie urzędnicy rachunkowi przy władzach asygnujących) obowiązany jest obliczyć i pobrać drogą potrącenia podatek dochodowy przy każdej wypłacie omawianych wynagrodzeń, a określonych w postanowieniach § 20 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 301).

Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażeń względnie wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzach, jak i w naturze obliczoną w stosunku rocznym.

Odnośny dochód opodatkowuje się w całości, odliczenia, tudzież zniżki i zwyżki podatkowe z art. 10, 25, 26 i 28 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., względnie z art. 8 i 9 ustawy z dnia 4.IV 1922 r. nie mają zastosowania przy ustaleniu tego rodzaju dochodu.

Wartość pieniężna dochodu w naturze oblicza się podług ceny w dniu 1 stycznia roku podatkowego (art. 36 ustawy z dnia 4.IV 1922 r.).

Przy wypłacie uposażenia, którego wysokość obliczona w stosunku rocznym, wynosi ponad 300,000 mk. do 4,000,000 mk. włącznie pobiera się podatek *według skali* z art. 27 ustawy z dnia 4.IV 1922 r. zaś przy wypłacie uposażeń, przekraczających w stosunku rocznym 4,000,000 mk. według stopy procentowej odpowiedniego stopnia skali z art. 6 ustawy z dnia 4.IV 1922 r.

O ile wysokość uposażenia ulegnie zmianie przy najbliższej wypłacie uwzględnić zaszłą zmianę i za podstawę potrącenia przyjąć kwotę zmienionego uposażenia obliczona w stosunku rocznym.

Stopę procentową podatku przypadającego od jednorazowych wynagrodzeń (remuneracji i t. p.) ustala się w ten sposób, że jednorazowe wynagrodzenie dodaje się do sumy dochodu obliczonego w stosunku rocznym na podstawie ostatniego perjodycznego uposażenia, a podatek potrąca się według otrzymanej w ten sposób stopy procentowej od sumy jednorazowo wypłaconego wynagrodzenia (art. 27 ustawy z dnia 4/IV 1922 r. i § 21 rozp. Min. Skarbu z dnia 22.IV 1922 r.).

Przykłady zresztą co do sposobu obliczenia podatku podane są w § 21 rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 4.IV 1922 r.

Potrącone przez państwowy organ asygnujący (likwidacyjny) w ciągu miesiąca kwoty winny być wpłacane do właściwej kasy skarbowej w sposób następujący:

1) Podatek dochodowy potrącony pracownikom, których uposażenie służbowe asygnuje się z kas skarbowych, zapisują te kasy do przychodowego dziennika pomocniczego (podatku dochodowego) w ogólnych sumach (sumarycznie) według dołączonych do asygnacji wykazów potrąceń, względnie list płacy;

2) kwoty podatku dochodowego potrącone pracownikom, którym uposażenia służbowe wypłacają inne Kasy państwowe, winny te kasy odesłać, względnie przekazać niezwłocznie, a najpóźniej dnia 5-go po dokonanem potrąceniu do właściwej kasy skarbowej przy dołączeniu odpisu listy płacy, zawierającej nazwisko i imię pracownika, rodzaj jego zajęcia, kwotę wypłaconego wynagrodzenia w gotówce, względnie wartość pieniężną wynagrodzeń w naturze, oznaczenie okresu czasu, za który wypłaca się wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia w stosunku rocznym, tudzież wysokość potrąconego podatku. Kasa Skarbowa winna zarachować odesłane przez organ asygnujący (likwidacyjny) kwoty podatku w sposób w ustępie po 1) wskazany;

3) zamiast organów, które mają swoją siedzibę służbową poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej (tak zwane placówki zagraniczne) ustalają sumę podatku dochodowego, który należy potrącić z uposażeń pracowników placówki zagranicznej, centralne władze, asygnujące uposażenia służbowe, i one też zarządzają przelanie sum z właściwego kredytu na podatek dochodowy przy każdorazowem asygnowaniu i przekazywaniu uposażenia placówkom.

Za prawidłowe uskutecznianie potrąceń podatku dochodowego z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę ponoszą odpowiedzialność majątkową przedewszystkiem ci urzędnicy, do których należy utrzymanie ewidencji uposażeń i potrąceń oraz sporządzanie list płacy, tudzież naczelnik urzędu asygnującego, względnie jego zastępca, jako obowiązani do czuwania nad czynnościami danego urzędnika (par. 81 przepisów rachunkowych i kasowych, Dz. U. Min. Sk. z 1921 r. Nr. 45, poz. 564).

W tych wypadkach, gdy podatek dochodowy nie został wcale lub tylko częściowo potrącony z uposażeń pracownika, który ze służby państwowej ustąpił, podatek wymierzony przez władzę podatkową I instancji zostanie ściągnięty od osób odpowiedzialnych za prawidłowe dokonywanie potrąceń.

Kwota niepotrąconego podatku dochodowego obciąży solidarnie urzędników winnych niepotrącenia, jak również i naczelnika organu asygnującego względnie jego zastępcę z tytułu niedopilnowania potrącenia.

Ustalenie odpowiedzialności odnośnych osób należy do najbliższej władzy bezpośrednio przełożonej, która w tym względzie wyda odpowiednie orzeczenie o zwrocie.

Odwołanie przeciw orzeczeniu o zwrocie może być wniesione w ciągu dni 14 od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia do władzy bezpośrednio przełożonej, za pośrednictwem tej władzy, która orzeczenie wydała.

Decyzja II instancji jest ostateczna.

Należytość podatku, nałożona do zwrotu winna być uiszczona, do dni 14, licząc od następnego dnia po uprawomocnieniu się orzeczenia. W przeciwnym razie należy ją ściągnąć w drodze administracyjnej lub przez potrącenie z poborów służbowych.

W wypadkach niemożności, względnie trudności w terminowem ściągnięciu w drodze administracyjnej od winnych urzędników niepotrąconych kwot podatku dochodowego, poszukiwanie należności Skarbu Państwa nastąpi przez pociągnięcie winnych do odpowiedzialności cywilnej, po myśli obowiązujących przepisów.

Obowiązek organów asygnujących (likwidacyjnych) obliczenia i potrącenia podatku dochodowego na zasadach wyłuszczonych w art. 27 ustawy z 4.IV 1922 r. i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22.IV 1922 r. rozpoczyna się od pierwszego lipca 1922 r. (§ 22 wspomn. rozp. Min. Skarbu).

W sprawie kwot potrąconych w myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z 20.IV 1921 r. L. 1122/1921 względnie z 22 grudnia 1921 r. L. 4018 na poczet podatku dochodowego za rok 1922 zostanie wydane osobne zarządzenie.

Warszawa, dnia 5 lipca 1922 r.

(L.B.G. 1986/I/6).

Za Wojewodę:

(—) *J. Przybyszewski.*

137.

Okólnik do wszystkich PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie wydawania koncesji na przedsiębiorstwa widowiskowe.

Poniższe przesyłam celem ścisłego zastosowania się.

Warszawa, dnia 11 lipca 1922 r.
L.A.D. 5586/I/1).

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa, d. 25 czerwca 1922 r.
Nr. B. C. 3819/22

Okólnik (Nr. 99) do PP. Wojewodów z b. zaboru rosyjskiego oraz Komisarza Rządu w Warszawie.

Według posiadanych w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych informacji władze administracyjne I instancji niejednokrotnie nie żądają od osób, które przedstawiają ocenzurowane egzemplarze utworów słownych, koncesji na prawo urządzania widowisk, wobec czego osoby te, legitymując się tylko posiadanemi egzemplarzami utworów ocenzurowanych urządzają szereg widowisk bez istotnego na to prawa.

Ze względów powyższych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że osoby, które zajmują się urządzaniem widowisk, jako procederem, winny posiadać specjalne pozwolenia, gdyż samo ocenzurowanie utworów słownych służy stwierdzeniem, iż utwór może być publicznie produkowany, lecz nie uprawnia do wystawienia publicznego bez załatwienia istniejących dla przedsiębiorstw widowiskowych formalności. Bez koncesji utwory ocenzurowane mogą być wystawiane, o ile kto urządza przedstawienie amatorskie lub na cel dobroczynny, w przeciwnym razie wymagana jest koncesja w myśl art. 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach.

Warszawa, dnia 25 czerwca 1922 r.

Minister:
w z. (—) *Dunikowski.*

138.

Okólnik do wszystkich Panów Starostów w sprawie instrukcji paszportowej.

Poniższe podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Warszawa, dnia 30 czerwca 1922 r.
(L.A.D. 354/I/69).

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa
d. 19 czerwca 1922 r.
Nr. B. B. 8065.

Do PP.: Wojewodów, Komisarza Rządu w Wilnie, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Komisarza Rządu w Cieszynie, Dyrektora Departamentu V, Min. Spraw Wewn. w Poznaniu.

Ministerstwo podaje niniejszem do wiadomości celem zakomunikowania podległym urzędom paszportowym, że, stosownie do wprowadzonych przez władze wojskowe zmian, uzyskiwanie w Pow. Komendach Uzupełnień zezwoleń na wyjazd zagranicę dla mężczyzn w wieku niżej lat 18-tu jest zbędne.

W związku z powyższem należy w § 2 Instrukcji Nr. BB. 490 poczynić zmiany. Odnośny ustęp tego paragrafu po wprowadzeniu poprawki będzie miał brzmienie następujące:

„Mężczyzni, obywatele polscy w wieku od lat 18 do 40 włącznie, a z chwilą ogłoszenia mobilizacji od lat 18 do 50 włącznie, posiadający zaś stopień oficerski do lat 60 wł., o ile nie zostali oni zupełnie zwolnieni od obowiązku służby wojskowej, oprócz tego powinni przedstawić zaświadczenie władz wojskowych (Powiatowej Komendy Uzupełnień) stwierdzające ich stosunek do służby wojskowej".

Warszawa, dnia 19 czerwca 1922 r.

Za Ministra:
(—) *Urbanowicz.*
Dyrektor Departamentu.

139.

Okólnik do wszystkich PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie wydawania paszportów i wiz na wyjazd do Rosji i na Ukrainę.

Poniższe przesyłam do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Warszawa, dnia 11 lipca 1922 r.
(L.A.D. 354/I/73).

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa
d. 4 lipca 1922 r.
Nr. B. B. 9926

Do PP. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie, Komisarza Rządu w Warszawie i Komisarza Rządu w Cieszynie.

Zdarzają się coraz częstsze wypadki, że poszczególne urzędy paszportowe mimo niecofnięcia zakazu wydawania paszportów na wyjazd do Rosji Sowieckiej i na Ukrainę, wystawiają bez po-

rozumienia z Ministerstwem paszporty zagraniczne do tych krajów.

Ministerstwo potwierdza jeszcze raz zakaz wydawania do Rosji Sowieckiej i na Ukrainę paszportów zagranicznych i wiz na paszportach cudzoziemców i wyjaśnia, że jedynie tylko Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę uprawniony jest do wystawiania tego rodzaju paszportów i wiz i tylko na skutek każdorazowego polecenia Ministerstwa.

Aby Urzędy paszportowe mogły dokładnie informować zgłaszających się petentów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że uwzględnia podania o udzielenie paszportów na wyjazd do Rosji i na Ukrainę, w celach handlowych tylko przedstawicieli firm handlowych I-ej kategorji, o ile do podania są załączone:

a) świadectwo kwalifikacyjne,

b) zaświadczenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu, popierające wyjazd,

c) zaświadczenie Pow. Komendy Uzupełnień (dla mężczyzn w wieku od lat 18—40 włącznie),

d) zaświadczenie władz skarbowych o opłaceniu podatków.

Posiadaczom paszportów na wyjazd do Rosji Ministerstwo wydaje specjalne zaświadczenia, opatrzone fotografją petenta z wymienieniem numeru, wydanego przez Komisarjat Rządu paszportu. Zaświadczenie to posiadacz paszportu winien zostawić na punkcie granicznym przy przejściu granicy, celem sprawdzenia przez posterunek graniczny tożsamości jego osoby przy powrocie jego do Polski.

O powyższem winny być poinstruowane wszystkie posterunki sprawujące kontrolę graniczną na granicy z Rosją i Ukrainą.

Za Ministra:
(—) *Pilecki.*

140.

Okólnik do wszystkich pp. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie uzupełnienia instrukcji o wydawaniu paszportów emigrantom do St. Zjednoczonych.

Poniższe przesyłam do wiadomości i zastosowania się w ślad tut. reskryptu z dn. 5 czerwca r. b. L. AD. 354 I/57.

Warszawa, d. 14 lipca 1922 r., L. AD. 354 I/75.

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa
dnia 5 czerwca 1922 r.
Nr. B. B. 9506

Do wszystkich PP. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Komisarza Rządu w Cieszynie, Departamentu V. M. S. W. w Poznaniu oraz Delegata Rządu w Wilnie.

W uzupełnieniu zarządzeń, zawartych w okólniku Nr. 83 z dnia 26/V r. b. Ministerstwo komunikuje, że:

1) punkt 5 (Dział A) okólnika dotyczy osób nieposiadających jeszcze kartek z konsulatu St. Zjednoczonych z datą stawienia się po wizę. Czyli emigrantom, którzy na skutek złożonego już uprzednio w Konsulacie Amerykańskim podania, z załączeniem affidavitu, uzyskali kartkę wzywającą do stawienia się w konsulacie po wizę, należy wznawiać (prolongować) paszporty, na podstawie tej karty, bez żądania okazania affidavitu i bez zwracania się do Urzędu Emigracyjnego.

2) Paszporty, opatrzone już wizą konsulatu St. Zjednoczonych Północnej Ameryki lub wizą Urzędu Emigracyjnego, należy wznawiać bez okazania atfidavitu i porozumiewania się z Urzędem Emigracyjnym. Ponowne uzyskiwanie wiz Urzędu Emigracyjnego na tych paszportach jest zbędne.

Za Ministra:
(—) *J. Pilecki*, w. r.,
w z. Dyrektora Departamentu.

141.

Okólnik do wszystkich PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie paszportów zagranicznych do Argentyny.

Niniejszem podaje się do wiadomości Pp. Starostów, że na paszportach osób, wyjeżdżających do Argentyny, Urząd Emigracyjny będzie przy udzielaniu wizy umieszczał napis „Emigrant". Tego rodzaju innowacja wywołana jest tą okolicznością, że emigrantom, posiadaczom paszportów z tymi napisami przyznane są ze strony Rządu Argentyńskiego pewne ulgi.

Warszawa, d. 14 lipca 1922 r. L. AD. 354/I/76.

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

142.

Okólnik do wszystkich PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie posiadania broni przez członków ciała dyplomatycznego.

Członkowie ciała dyplomatycznego w Rzeczypospolitej Polskiej otrzymują od Ministra Spraw Zagranicznych legitymacje dyplomatyczne (koloru różowego). Legitymacje te ważne są do dnia w nich wymienionego.

Wyjaśniam, iż legitymacje te winny być uważane, jako dostateczny dowód na prawo posiadania i noszenia *broni krótkiej i myśliwskiej, oraz na prawo polowania.*

Zechcą Panowie Starostowie zawiadomić o powyższem podległe organa i polecić, aby od osób,

które wykażą się rzeczonemi legitymacjami dyplomatycznemi nie wymagały pozwoleń na broń i kart łowieckich.

Warszawa, d. 20 czerwca 1922. L. AD. 1155/I/35.

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

V.

143.

RUCH SŁUŻBOWY.

I. W Urzędzie Wojewódzkim.

A. Wojewoda mianował prowizorycz. urzęd. IX st. sł. Aleksandra Cankiewicza, urzęd. IX st. sł. Zofję Hajdamowicz, prowizor. urzęd. X st. sł. Stanisława Frankego, prowiz. urzęd. X st. sł. Tomasza Papciaka, prowizoryczn. asystentem weter. w VIII st. sł., Jadwigę Cybulską, prowizoryczn. urzędn. XI st. sł., Pawła Fomienko prowizor. urz. X st. sł., Ryszarda Gundelacha prowizor. urzęd. XI st. sł.

Dopuścił do praktyki Romana Jastrzębskiego, z uposażeniem X st. sł.

Zwolnił: prowizor. urzęd. XI st. sł. Stefana Hirszla; prowizor. urzęd. VIII st. sł. Jana Maruszewskiego; prowizor. urzęd. XI st. sł. Zygmunta Brejnaka.

II. W Starostwach.

A. Min. Spr. Wewn. mianował: urzęd. VIII st. sł. Mikołaja Godlewskiego urzędnikiem VII st. sł. w Płocku, prowizor. urzęd. VII st. sł. w Przasnyszu Walerjana Brągla urzęd. VII st. sł.

Zwolnił: prowizor. urzęd. VII st. sł. we Włocławku Eugenjusza Orlickiego.

B. Min. Rol. i D. P. mianował: prowiz. lek. wet. w VIII st. sł. Eugenjusza Różańskiego prow. lek. wet. w VII st. sł. w Rypinie.

Zwolnił: prowizor. ref. rol. w Lipnie Zygmunta Iżyłowskiego; prowizor. ref. rol. w Mławie Kazimierza Sprusińskiego.

C. Wojewoda mianował: prowizor. urzęd. IX st. sł. Wacława Górskiego w Radzyminie i Stanisława Rutkowskiego w Sierpcu, urzędnikami IX st. sł., Antoniego Perkowskiego prowizor. urzęd. IX st. sł. w Rypinie, D-ra Henryka Safjana prow. pom. lek. pow. w Warszawie w VIII st. sł., Mieczysława Kazimierskiego prowizor. urzęd. XI st. sł. w Warszawie, Elżbietę Cunke prowizor. urzęd. XI st. sł. w Kutnie, Stanisława Małkowskiego prow. urzęd. XI st. sł. w Płońsku, prowizor. nadzorcę san. obycz. w 6 st. niż. Jana Andruszczyszyna, prowizor. urzęd. san. obycz. w XI st. sł. w Warszawie.

Dopuścił do praktyki: Jana Kursę z uposażeniem X st. sł. w Rawie, Eugenjusza Szafrańskiego z uposażeniem XI st. sł. w Grójcu.

Przeniósł: prowizor. ref. rol. Przemysława Stobieckiego z Pułtuska do Urzędu Wojew., lek. pow. w Grójcu, D-ra Mieczysława Waśkiewicza do Pułtuska, lek. pow. w Pułtusku D-ra Czesława Borowskiego do Grójca, prowizor. ref. rol. w Łowiczu Bronisława Przyluskiego do Pułtuska, prowizor. urzęd. X st. sł. w Radzyminie Romana Dorszewskiego do Grodziska, ref. rol. w Skierniewicach Jana Erdmana do Łowicza, prowizor. urz. IX st. sł. w Skierniewicach (ref. rol.) Wincentego Wojciechowskiego do Łowicza.

Awansował: prowiz. urzęd. XI st. sł. w Płocku Janinę Czechowiczównę do X st. sł., prowizor. urzęd. XI st. sł. w Sierpcu Mieczysława Leszka do X st. sł., prowizor. urzęd X st. sł. w Rawie Jana Plutę do IX st. sł.

Zwolnił: prow. urzęd. XI st. sł. w Warszawie Józefa Beczkowicza, prowizor. urzęd. XI st. sł. w Gostyninie Antoninę Franke, urzęd. IX st. sł. w Mławie Jana Byzdrę.

VI.

144.

Komunikat Urzędu Emigracyjnego, przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej, w sprawie wychodźctwa do Danji.

Korzystne warunki zarobkowe w Danji wywołują corocznie napływ do stacji granicznej Oświęcimia, robotników, zgłaszających się z różnych powiatów, na wyjazd za zarobkiem do Danji. Z powodu znacznego bezrobocia wśród duńskich robotników rolnych ograniczone jest ogromnie w Danji zapotrzebowanie obcych sił roboczych. Czuwa nad tem policja państwowa, która tylko w wypadkach wyjątkowych udziela pozwolenia na przyjazd robotników. Obecnie nie wystarcza zatem zawezwanie pracodawcy dla uzyskania wizy duńskiej nieodzownem jest zezwolenie policji państwowej z odnośnej miejscowości. Jak widać z powyższego wyjazd robotników sezonowych do Danji uzależniony jest od poprzedniego załatwienia wymienionych wyżej formalności, wszelkie więc zgłaszania się robotników do Urzędu Pośrednictwa Pracy narażają robotników na niepotrzebne wydatki i trudy, związane z podróżą do Oświęcimia.

145.

Ogłoszenie o skradzionych blankietach paszportowych.

W dniu 27 czerwca r. b., stwierdzono w Starostwie Mińsko - Mazowieckiem kradzież 31 sztuk blankietów paszportowych, a mianowicie 21 sztuk blankietów wzoru Nr. 1, o 32 stronicach, serja B, od Nr. 333202 do Nr. 333222 i 10 sztuk blankietów wzoru Nr. 2, o 16 stron., serja I, Nr. 029761. 029762 i od Nr. 030241 do Nr. 030248.

146.

Ogłoszenie o zawiązaniu stowarzyszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych, postanowieniem swym z dnia 20 czerwca r. b. rozwiązał „Ży-

dowski Robotniczy Związek Emigracyjny w Polsce, z siedzibą w Warszawie (Leszno 27), na mocy art. 39 Przepisów Tymczasowych o stowarzyszeniach i związkach.

Za Wojewodę:
(—) *Manteuffel.*

147.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 6 lipca 1922 r. L. AD. 4669/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 251, stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Strzegocinie", pow. Pułtuskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiegoy z dn. 6 lipca 1922 r. L. AD. 5409/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 252, stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Rogowie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 lipca 1922 r. L. AD. 5559/ I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 253, stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze „Pomoc w Polesiu".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 17 lipca 1922 r. L. AD. 5532/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 270, stowarzyszenie pod nazwą: „Bibljoteka żydowska z Zakroczymiu „Huor", pow. Warszawskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 lipca 1922 r. L. AD. 5558/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 254, stowarzyszenie pod nazwą: Kółko Rolnicze w Raczynach „Gleba", pow. Mławskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 lipca 1922 r. L. AD. 5557/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 255, stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Małużynie, pow. Ciechanowskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 lipca 1922 r. L. AD. 5556/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 256, stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze Łysaki - Kcźniewc", pow. Ciechanowskiego. skiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 lipca 1922 r. L. AD. 5555/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 257, stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Opinogórze", pow. Ciechanowskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 lipca 1922 r. L. AD. 5516/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 258, stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Czarnej", pow. Mińsko - Mazowieckiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 lipca 1922 r. L. AD. 5483/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 262, stowarzyszenie pod nazwą: Ostowskie T-wo Łowieckie - rejestracja.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 lipca 1922 r. L. AD. 5490/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 263, stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Otwocku".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 11 lipca 1922 r. L. AD. 5620/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 264, stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Żbikowie", pow. Warszawskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 17 lipca 1922 r. L. AD. 309/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 265, stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Iłowie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 17 lipca 1922 r. L. AD. 5610/, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 266, stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Woli Chróścińskiej".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 17 lipca 1922 r. L. AD. 5571/, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 267, stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Rzemieślnicze w Sierpcu.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 17 lipca 1922 r. L. AD. 5631/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 268, stowarzyszenie pod nazwą: „Rypińskie Stow. Plantatorów Buraków Cukrowych".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 17 lipca 1922 r. L. AD. 4460/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 269, stowarzyszenie pod nazwą: „Pułtuski Klub Sportowy Nadnaróżanka.

OGŁOSZENIA.

Natarjusz Hipoteczny w Płocku Z. Ślaski obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Gadomskim Marjanie, właścicielu parceli Nr. 11, z dóbr Białyszewo i Szczepanki A, pow. Sierpskiego;

2) Wajnsztoku vel Wajsztoku Wolfie, właścicielu nieruchomości w Płocku Nr. 71;

3) Perelgricu Mendlu - Jakóbie, współwłaścicielu nieruchomości w Płocku Nr. 258F;

4) Radtke Janie, współwłaścicielu dóbr Siemiątkowo - Pańskie, czyli Koziebrodzkie i właścicielu parceli Nr. 35 z dóbr Siemiątkowo - Rogalne B, pow. Sierpskiego;

5) Klickim Bronisławie, wierzycielu sumy 90.000 rubli i ewikcji 9.000 rubli, zabezpieczonych na dobrach Grzybowo - Windyki i Grzybowo - Rukały i Grzybowo - Windyki A, pow. Mławskiego.

Termin do zamknięcia powyższych spadków wyznaczony został na dzień 8 listopada 1922 r., w kancelarji tegoż Notarjusza w Płocku.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Wojciechu Kowalczyku, właścicielu parceli Nr. 1, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2232 sążni, pochodzącej z dóbr Komorowo, powiatu Sierpskiego.

2) Stanisławie Adamskim, współwłaścicielu dóbr Wojty - Zamoście, lit. C, powiatu Płońskiego.

3) Teodorze - Gustawie Kuncmanie, wierzycielu sumy 12.000 rubli i ewikcji 1.200 rubli, zabezpieczonych na hipotece nieruchomości Płockiej Nr. 365 366, w dziale IV, pod Nr.Nr. 2 i 3 i sumy 2.000 rub., oraz ewikcji 200 rub., zabezpieczonych na hipotece nieruchomości Płockiej Nr. 367½ w dziale IV, pod Nr.Nr. 7 i 8.

4) Janie Boguszewskim, właścicielu parceli Nr. 7, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 240 sążni, pochodzącej z dóbr Woźniki, lit. F, powiatu Płockiego.

5) Piotrze Sobolewskim, współwłaścicielu parceli Nr. 4, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 770 sążni, pochodzącej z dóbr Złotowo - Koziczki, lit. D, powiatu Mławskiego.

6) Wacławie Gospodarowiczu, właścicielu dóbr Roguszyn, powiatu Płońskiego.

7) Andrzeju Rędzińskim, właścicielu działki gruntu, oznaczonej na planie Nr. 4, zawierającej przestrzeni 7 dziesięcin 1824 sążni, pochodzącej z dóbr Gorzechowo, lit. H, powiatu Lipnowskiego.

8) Adamie Karasku, właścicielu działki gruntu, oznaczonej na planie Nr. 15, zawierającej przestrzeni 5 dziesiećin 300 sążni, pochodzącej z dóbr Kuklin - Kościelny, lit. A, powiatu Mławskiego.

9) Franciszku - Stanisławie Brzozowskim, właścicielu działek Nr.Nr. 6 i 7, zawierającej przestrzeni każda po 5 dziesięcin 300 sążni, pochodzącej z dóbr Kuklin - Kościelny, lit. A, powiatu Mławskiego.

10) Piotrze Cieślińskim, właścicielu dwóch działek gruntu, oznaczonych na planie Nr.Nr. 5 i 6, zawierających przestrzeni ogółem 9 dziesięcin 540 sążni, pochodzących z dóbr Dalanowo, lit. H, powiatu Płońskiego.

11) Antonim Kurancie, właścicielu parceli Nr. 11, zawierającej przestrzeni 7 dziesięcin 1649 sążni, pochodzącej z dóbr Zakrzewko, lit. A, powiatu Sierpskiego.

12) Konstantym Borzuchowskim, wierzycielu sumy 5.000 rub. i 500 rub. ewikcji, zabezpieczonych na nieruchomości Płockiej, oznaczonej Nr. 30, w dziale IV, pod Nr.Nr. 4 i 5.

13) Janie Maciejewskim, właścicielu dwóch działek gruntu, oznaczonych na planie Nr.Nr. 8 i 17, zawierających przestrzeni 10 dziesięcin 600 sążni, pochodzących z dóbr Kosino, lit. B, powiatu Płockiego.

14) Modeście Purzyckim, wierzycielu sumy 2.000 rub. i ewikcji 200 rub., zabezpieczonych w dziale IV, pod Nr.Nr. 27 i 28, na hipotece dóbr Galemin - Górny, powiatu Mławskiego.

15) Józefie Sadkowskim, właścicielu parceli Nr. 2-a, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 180 sążni, pochodzącej z dóbr Góra, lit. A, powiatu Płockiego.

16) Dawidzie-Wolfie Ćwirkowskim vel Ćwierkowskim, współwłaścicielu dóbr Rembielinko, lit. A. B., powiatu Przasnyskiego.

17) Teodorze Kalinowskim, wierzycielu sumy 5.000 rub. i ewikcji 1080 rub., zabezpieczonych na hipotece dóbr ziemskich Szpondowo i Michowo, lit. A, powiatu Płońskiego, w dziale IV, pod Nr.Nr. 4 i 5 i wierzycielu sum: 581 rub. 25 kop., 1.234 rub. 37½ kop., 306 rub. 25 kop., 293 rub. 75 kop., 4.000 rub., ewikcji 400 rub. i 400 rub., zabezpieczonych na hipotece nieruchomości miejskiej w Płocku Nr. 487, w dziale IV, pod Nr.Nr. 2, 3, 3, 4, 9, 10 i 15.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 8 listopada 1922 roku, w tymże wydziale hipotecznym w Płocku.

Notarjusz A. Tyc, w Płocku, obwieszcza, że zostało otwarte postępowanie spadkowe po osobach następujących:

1) Detmerze Adamie - Franciszku, współwłaścicielu osady młynarskiej Chrostkowo, lit. A, powiatu rypińskiego i

2) Witkowskiej Magdalenie, właścicielce półtora morga z dóbr Chudzyno, powiatu Płockiego.

Termin do zamknięcia postępowań spadkowych powyższych jest wyznaczony na dzień 30 listopada roku 1922, w kancelarji notarjusza Tyca, przy Sądzie Okręgowym w Płocku.

Notarjusz A. Tyc, w Płocku, obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po śmierci:

1) Juljanny Szpadzińskiej, współwłaścicielki dóbr Turza - Mała, powiatu Lipnowskiego.

2) Augusta-Jana Cenzera vel Cynzera, współwłaściciela nieruchomości w Płocku Nr. 409.

3) Edwarda Bulasińskiego, właściciela parceli Nr. 2 i 21, przestrzeni 15 dziesięcin 897 sążni z dóbr Zarzyce - Młotkowo lit. A., powiatu Sierpskiego.

4) Franciszka Opasińskiego, właściciela parceli Nr. 52, przestrzeni 3 dziesięciny 1409½ sążni z dóbr Jaroszewo, powiatu Płockiego.

5) Władysława Karwowskiego, współwłaściciela nieruchomości w Płocku Nr. 93.

6) Antoniego Czachorowskiego, współwłaściciela dóbr Szczutowo-Cienkusz osady włościańskie Nr.Nr. 13, 14, 15 i 48, powiatu Rypińskiego.

7) Łai Mintz, współwłaścicielki dóbr Wola-Gorzeń i Słupia lit. A., powiatu Rypińskiego.

8) Wojciecha Kruka, właściciela parceli Nr. 5, przestrzeni 5 dziesięcin 1243 sążni z dóbr Kosino lit. B., powiatu Płockiego.

9) Hermana Becel, współwłaściciela dóbr Kobiałka osada młynarska, powiatu Płockiego.

10) Wilhelminy Becel, współwłaścicielki dóbr Kobiałka osada młynarska, powiatu Płockiego.

11) Antoniego Ostrowskiego, właściciela dóbr Leszno i Annopol, powiatu Przasnyskiego.

Termin do zamknięcia tych spadków został wyznaczony na dzień 25 października 1922 r. w kancelarji tegoż notarjusza.

Józef Brudnicki, notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku ogłasza, że zostało otwarte postępowanie spadkowe po śmierci następujących osób, a mianowicie:

1) Po Stanisławie Witkowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Grąbiec-Wielki, powiatu Sierpskiego.

2) Po Pawle Antczaku vel Fabisiaku, współwłaścicielu dóbr ziemskich Ciemniewo T., powiatu Ciechanowskiego.

3) Po Ignacym Ryszkowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Krzynowłoga-Mała D., powiatu Przasnyskiego.

4) Po Kazimierzu Borowskim, współwłaścilu dóbr ziemskich Lipa A, powiatu Ciechanowskiego.

5) Po Janie Lewandowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Zarzyce-Młotkowo A., powiatu Sierpskiego.

6) Po Pietrze Orlińskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Zarzyce-Młotkowo A, powiatu Sierpskiego.

7) Po Józefie Wiśniewskiej, współwłaścicielce dóbr ziemskich Zbyszewo, powiatu Lipnowskiego.

8) Po Marjannie Ptaszyńskiej, współwłaścicielce dóbr ziemskich Zbyszewo, powiatu Lipnowskiego.

9) Po Eli z Sadzawków Koralowej, wierzycielce sumy 20,000 marek i ewikcji 2000 marek, zabezpieczonych na dobrach ziemskich Babe-Rżały, powiatu Rypińskiego.

10) Po Wacławie Kruszewskim, wierzycielu sumy 1000 rubli, zabezpieczonej na dobrach ziemskich Grąbczewo-Małe AB., powiatu Płońskiego i na dobrach ziemskich Grąbczewo-Małe D., powiatu Płońskiego.

11) Po Adolfie Wierzbickim, wierzycielu sumy 1000 rubli zabezpieczonej na dobrach ziemskich Grąbczewo-Małe AB., powiatu Płońskiego i na dobrach ziemskich Grąbczewo-Małe D., powiatu Płońskiego.

Termin do zamknięcia powyższych spadków został wyznaczony na dzień 20 listopada 1922 roku i w tym dniu osoby zainteresowane winny się stawić do kancelarji tegoż notarjusza Brudnickiego w celu ujawnienia swych praw do spadku.

Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku Eugenjusz Płoski, obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1. Aleksandrze Irce, współwłaścicielu dóbr osada młynarska Lubowidz, powiatu Mławskiego.

2. Eleonorze-Honoracie Sadkowskiej, współwłaścicielce dóbr Zagajewo A. B., powiatu Płońskiego.

3. Stanisławie Klukowskiej, współwłaścicielce dóbr Zagajewo A. B., powiatu Płońskiego.

4. Stefanji-Anieli Śniegockiej, współwłaścicielce nieruchomości Nr. Nr. 207, 208 i 209 w Płocku.

5. Janie i Helenie z Ziółkowskich małżonkach Ulickich, współwłaścicielach dóbr Falencin-Rogowo, powiatu Płockiego.

6. Adamie Stefańskim, współwłaścicielu parceli Nr. Nr. 5 i 6 z dóbr Półwierzbick lit. A., powiatu Rypińskiego.

7. Pawle Waliszewskim, współwłaścicielu dóbr Zytowo A., powiatu Sierpskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 1 grudnia 1922 roku w kancelarji tegoż Notarjusza w Płocku.

Komornik do spraw spadkowych przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Zdzisław Krotkie, zamieszkały w Warszawie, przy ul. Ceglanej 9, na zasadzie 1030 art. Post. cywiln. ogłasza, że w dniu 4 sierpnia 1922 r. od godz. 10 z rana w domu Nr. 8 przy ul. Szopena odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości pozostałych po zmarłej Janinie Waśniewskiej, składających się z garderoby, bielizny, pościeli i in., ocenionych na 260.720 marek.

Spis rzeczy i ich szacunek przejrzane być mogą w dzień licytacji.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Antoni Holtorf, zamieszkały przy ul. Leszno Nr. 25, obwieszcza, że na żądanie Leonarda i Lucyny małż. Sobocińskich w dn. 17 października 1922 r. o godz. 10 rano, w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15 odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację, w drodze działów, nieruchomości warszawskiej Nr. hipotecznym 2821 c

oznaczonej, przy ul. Dobrej Nr. 36 (dawniej 10) położonej, należącej do Mikołaja i Bogumiły małż. Jakowlew, Aleksandry von Lang, Eugenjusza Jakowlew i Leonarda i Lucyny małż. Sobocińskich, składającej się z placu przestrzeni 3550 łok. kw., domu murowanego 1-no piętrowego z facjatkami i suterynami, murowanego budynku parterowego i innych przynależności, szczegółowo wymienionych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, posiada oddzielną księgę wieczystą, znajdującą się w Wydziale hipotecznym miejskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, obciążona pożyczką Towarzystwa Kredytowego miejskiego na sumę 4000 rub. i długami prywatnemi wraz z kaucjami na sumy: 8200 rub. i 157.200 mar. i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług opisu, dokonanego w dn. 20 maja 1922 r.

Licytacja rozpocznie się, zgodnie z decyzją Sądu, od sumy 2.000.000 mk.

Życzący wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum w ilości 200.000 mar. na ręce komornika, prowadzącego licytację. Wszelkie dokumenty odnoszące się do tej icytacji, są do przejrzenia w kancelarji XI Wydziału Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik do spraw spadkowych przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Zdzisław Krotkie, zamieszkały w Warszawie, przy ul. Ceglanej 9, na zasadzie 1030 art. Post. cywiln. ogłasza, że w dniu 2 sierpnia 1922 r. od godz. 10 z rana w domu Nr. 5 przy ul. Kredytowej odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, pozostałych po zmarłej Izabeli Cohn, składających się z mebli, dywanów i biżuterji, ocenionych na rb. 1771 kop. 95, czyli marek 3827 fen. 41.

Spis rzeczy i ich szacunek przejrzane być mogą w dzień licytacji.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 22. Nr. 18147. 25-VII. 22.